

Vizier

In het Vizier

December is traditioneel een maand van cadeaus geven. Kennelijk nodigt deze donkere maand uit om (nog) wat meer dan anders om te zien naar elkaar. En dat is natuurlijk een goede zaak, zeker nu de gevolgen van de kredietcrisis meer en meer merkbaar worden voor veel mensen. Het is een Bijbelse opdracht om de helpende hand te bieden waar dat kan en nodig is.

Tegelijk houdt die wereldwijde financiële crisis ons een spiegel voor. De problemen hebben immers alles te maken met onze diepgewortelde hebzucht. We willen altijd maar meer en meer. Terecht wijst Joop Evertse er in dit nummer van Vizier op dat zeker christenen het vertrouwen niet moeten stellen op geld en goed. Paulus schrijft aan Timothéus: "Die rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in de strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang." Dat is in de afgelopen tijd wel gebleken. Gelukkig mochten we in deze, voor velen moeilijke tijd, ook weer Kerstfeest vieren, het feest van het grote Geschenk dat God gaf voor een wereld verloren in schuld. Wie dat Geschenk door het geloof mag aanvaarden, is rijk.

De redactie van Vizier wenst u vooral in dat opzicht een voorspoedig 2009 toe.

Rudy Ligtenberg, eindredacteur Vizier

Kredietcrisis

Miljarden die verdampen en banken die omvallen. Het is een taalgebruik dat we eigenlijk tot voor kort niet kenden, maar dat nu als bij toverslag is opgedoken.

Het bewijst maar weer eens hoe kwetsbaar ons geld en onze economische macht, waaraan zoveel waarde wordt gehecht en waarop zoveel mensen hun vertrouwen stelden, toch eigenlijk is. Wie naar de oorzaak voor deze crisis kijkt, moet met veel anderen vaststellen dat dit met één woord is te omschrijven, te weten "hebzucht".

Middel

Het is niet zo dat we dit als christenen allemaal niet hadden kunnen weten. In de Bijbel wordt heel vaak gewaarschuwd tegen de gevaren van rijkdom, het vertrouwen stellen op geld en goed, tegen de hebzucht en noem maar op. Maak een beurs die niet oud wordt en zorg ervoor dat je een schat hebt in de hemel. We weten het wel, maar we leven er nog maar zo bitter weinig naar. Keken we echt nooit eens met een beetje afgunst naar die mensen die zo rap geld wisten te maken en die het met hun grote huizen, mooie pakken en snelle auto's het toch maar voor elkaar hadden? Bij die mensen vergeleken, waren de meesten van ons toch maar domoren. Nu is het natuurlijk niet zo dat ons maatschappelijk systeem kan draaien zonder geld en zonder instituten die met dat geld omgaan, zoals banken. Daar gaat het ook niet om. Dat geld en die instituten moeten echter een middel blijven en geen doel

worden en daar zit hem voor een deel de kneep.

Veel winst is veel risico

Ook binnen de overheid gaat er veel geld om, heel veel. De overheid heeft zelfs de bevoegdheid haar burgers om geld te vragen, door middel van het opleggen van belastingen. Dat geld moet de overheid goed gebruiken en ook goed beheren. Natuurlijk mag je dan kijken of je er, als er tijdelijk een overschot is, een eerlijke rente voor kunt krijgen. Maar je mag er nooit risico's mee nemen. Uiteindelijk is het geld van een ander, dat aan jou is toevertrouwd. Nu is er wat dat betreft één absolute regel. Die luidt: "Veel winst is veel risico".

Degenen die met dat vele overheidsgeld "speelden", hadden kunnen weten dat waar de hoogste rente wordt betaald ook het risico het grootst is. Dat risico hebben ze genomen. Waarom? Is het hebzucht? Dat gaat misschien iets te ver, want normaalgesproken vloeiden die vette rentes gewoon weer in de overheidskas. Maar ergens is het toch wel dat verlangen naar meer en nog meer. Om ook mee te kunnen doen in dat grote geldspel.

Ezels

De provincie Zuid-Holland heeft zulke risico's niet gelopen. Het kasgeld is ondergebracht bij enkele solide banken, zoals de Bank voor Nederlandse Gemeenten. Nu is het natuurlijk niet zo dat wij zoveel verstandiger zijn dan de meeste andere mensen. Maar alleen hebben we in het verleden

een paar heel belangrijke lessen geleerd en daarvoor ook betaald. U herinnert zich vast nog wel de zogenaamde Ceteco-affaire. Immers, toen gebeurde er in wezen niets anders dan nu zichtbaar is en was hebzucht ook een belangrijke drijfveer. Toen heeft een aantal mensen moeten ervaren dat degene die te diep in de kan kijkt, het lid (deksel) op de neus kan krijgen. Hun politieke en ambtelijke carrières liepen er in een aantal gevallen ook letterlijk op stuk.

Ja, daar hebben we wel van geleerd. Immers, zelfs een ezel stoot zich in het gemeen niet twee keer aan dezelfde steen. Weet u, ezels hebben ook wel wat weg van bestuurders. Ze zijn goedkoper dan paarden (bijvoorbeeld de parapedaarden uit het bedrijfsleven) en kunnen veel langduriger en veel zwaardere lasten dragen. Het zijn meestal vriendelijke dieren, maar ze kunnen ook wel eens koppig zijn. Ach, wie is er volmaakt?

Zoutend zout

De miljarden zijn verdampt en de banken omgevallen. Hebzucht is afgestraft. Maar wij mensen zijn hardleers. Misschien kunnen wij, met de nodige zelfkennis, proberen op dit punt een zodanig zoutend zout te zijn dat mensen erkennen dat christelijke politiek echt anders is. Dat zou mooi zijn.

Joop Evertse, gedeputeerde

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft een vergelijking met betrekking tot de financiële positie van de provincies laten maken. Daaruit bleek dat van alle provincies Zuid-Holland het kleinste vermogen heeft.

Eigen vermogen per 31 dec. 2008 euro per inwoner

Zuid-Holland	Gemiddeld	Hoogste
40	189	414

Het investeringsprogramma van Zuid-Holland is op één provincie na het hoogste van Nederland. Veel geld is gereserveerd voor openbaar vervoer, wegen, milieumaatregelen enz.

Investeringsprogramma per 31 dec. 2008 euro per inwoner

Zuid-Holland	Gemiddeld	Laagste
96	43	0

Rest nog te melden dat in Zuid-Holland provinciaal geld is ondergebracht bij alleen zogenoemde Triple A-banken in Nederland. Dat zijn banken met de hoogste graad van kredietwaardigheid.

Op werkbezoek in Hamburg

Op woensdag 29 oktober vertrok een delegatie van 19 Statenleden, een gedeputeerde en een handvol ambtenaren voor een tweedaags werkbezoek naar Hamburg.

Ik was één van hen. Doel van het bezoek was om te zien hoe men in Hamburg omgaat met hoogwater en klimaatverandering in relatie tot stadsontwikkeling.

We zouden met eigen ogen de vele ontwikkelingen ter plaatse kunnen bekijken en kennis en ervaring over en weer delen.

Metropoolregio Hamburg

Interessant waren de vele inleidingen en gesprekken. Van de vertegenwoordiger van de Metropoolregio Hamburg hoorden we hoe belangrijk het voor Hamburg is om zich zowel binnen Duitsland als in Europa als Metropoolregio te presenteren. Feitelijk vindt men deze schaal nog te klein en overweegt men die in Noordelijke richting (naar Denemarken en Zweden) uit te breiden.

We hoorden dat de Elbe dichtslibt als gevolg van de diverse stormvloed. Het bereikbaar houden van de stad Hamburg voor grote zeeschepen met een behoorlijke diepgang vraagt de nodige inzet van diverse partijen.

Een ambtenaar van Hamburg gaf ons inzicht in de opbouw van de stad, de ontwikkelingen tot dusver en de gewenste toekomstige ontwikkelingen. Tijdens een lunch spraken we met politici van de stad Hamburg en met de ambassadeur van Nederland in Hamburg.

Rust en ruimte

Goed was het om na al die presentaties en theoretische verhalen met eigen ogen te zien waar het om ging. We bezochten het Elbe-eiland en vooral de stad Wilhelmsburg. Bijzonder: zo dicht tegen de binnenstad van Hamburg liggen op het Elbinsel havens en industrie zij aan zij naast een groen, landelijk gebied met rust en ruimte. Desondanks is het voor Hamburgers een gebied met een slecht imago. Vooral in Wilhelmsburg leven en wonen industriearbeiders, onder wie vele allochtonen.

Verder bezochten we de Internationale Bauaus-

stellung (IBA). Daar kregen we zicht op de grote transformatieplannen van Hamburg met het Elbinsel. De bedoeling is dat er op termijn een evenwichtige bevolkingssamenstelling tot stand komt. In 2013 zouden de eerste resultaten van deze transformatie zichtbaar moeten zijn. Een hele opgave!

Hoogwater

Op dag twee bezochten we de lager gelegen delen van de stad. Hamburg heeft een aantal keren per jaar te maken met stormvloed en de gevolgen daarvan. Ondanks het feit dat Hamburg ongeveer 100 tot 120 kilometer van zee aan de Elbe ligt, staat de windrichting vaak zo dat het water bij stormvloed met veel kracht de Elbe wordt opgestuwd. Dat leidt tot een stijging van het rivierwaterniveau met 4, 5, soms meer dan 6 meter.

De lager liggende delen van de stad zijn begrensd met een soort stormvloedkering op het land in de vorm van schuivende panelen die de ruimten tussen panden en kades afsluiten. Parkeergarages, restaurants en diverse andere gebouwen worden op de begane grond voor het stijgende water afgeschermd met waterdichte luiken voor ramen en deuren. Bewoners en bezoekers van de stad worden tijdig en langs vele wegen geïnformeerd over een dreigende stormvloed. Dank zij het hoger gelegen extra wegensysteem blijven panden bereikbaar voor bewoners en hulpdiensten. Het blijft een bijzonder gezicht, die toegangsdeuren op de tweede verdieping.

Interview

Rijnlandroute

In het vorige nummer van Vizier hebben we kunnen lezen over het besluitvormingsproces met betrekking tot de Rijnlandroute.

Statenlid Andries van Dijk geeft desgevraagd een update van de stand van zaken.

Is inmiddels meer bekend over de haalbaarheid van het alternatieve voorstel van de groep Leidenaren om een tunnel aan te leggen tussen de A4 en de A44?

"Op 23 oktober was er in Leiden weer een bespreking tussen de initiatiefnemers, Gedeputeerde Van Dijk, ambtenaren en Arcadis (die de Quick-scan uitvoerde) en enkele Statenleden. Het was een technisch –voor mij leerzaam– verhaal waarbij echter al snel duidelijk werd dat het nieuwe plan aanzienlijk duurder was dan aanleg van een nieuwe weg van Katwijk naar de A4 bij Zoeterwoude. Deze laatste variant zou 458 miljoen euro gaan kosten; het alternatief kwam op bijna 750 miljoen euro."

Dan was de keuze dus snel gemaakt?

"Nee, want het is niet precies duidelijk wat er in het ene plan wel zit en in het andere ontbreekt. Dan wordt het appels met peren vergelijken. Het nieuwe plan heeft namelijk ook veel voordelen die niet direct in geld zijn uit te drukken, zoals: er verdwijnt minder natuur, er is minder geluidsoverlast, er hoeven minder gebouwen worden gesloopt, het levert minder luchtvervuiling op. Na deze bijeenkomst hebben we als coalitiewoordvoerders weer een gesprek gehad met de initiatiefnemers die op basis van vergelijking zo al rond de 100 miljoen konden schrappen uit hun plan. Met nog een aantal aanpassingen zou het alternatief zelfs op een bedrag tussen de 532 en 612 miljoen euro kunnen uitkomen. We waren toen van plan deze variant mee te laten nemen in de Milieueffectrapportage, wat gezien de overlap met de andere varianten die worden onderzocht geen extra tijd zou hoeven kosten."

Wat is nu de stand van zaken?

"Vlak voor de deadline van dit nummer van Vizier hebben we op maandag 1 december weer een gesprek gehad met de initiatiefnemers, een vertegenwoordiger van Arcadis, de projectleider en de woordvoerders van de coalitie. Een gesprek tussen deskundigen; het was dus goed luisteren geblazen. Het werd duidelijk dat het plan van de indieners uiteindelijk toch te duur was."

Hoe werd hierop gereageerd?

"De initiatiefnemers gaven ruitelijk toe dat het gat met het andere plan te groot is. Ik heb hen complimenten gemaakt voor hun inzet en voor hun bereidwilligheid om mee te blijven denken. Ook de verantwoordelijke gedeputeerde heeft in deze procedure de indieners zeer serieus genomen. Maar soms spreken de feiten en tellen de financiën."

Suzan Sierksma, fractiemedewerker

Een bezoek waard

Deze formule past men ook toe in delen van de "Hafencity": de grote buitendijkse nieuwbouwlocatie van Hamburg op een voormalig en deels nog functionerend havengebonden bedrijventerrein. In verband met het handhaven van het Spijkerskwartier met zijn oude pakhuizen kan niet het gehele gebied 8 meter worden opgehoogd. Deel voor deel wordt dit gebied op fantastische wijze van bedrijventerrein omgetoverd tot een prachtige stadswijk gelegen aan de Elbe. Aan de openbare ruimte wordt veel tijd en aandacht besteed: wat ziet dat er mooi uit! Wat dat betreft is Hamburg zeker een bezoek waard: zo dicht bij elkaar vind je er totaal verschillende stadsdelen en functies: de oude binnenstad, met zijn compacte winkelgebied met werkelijk schitterende winkels en diverse passages, ligt op loopafstand van de prachtig aangelegde nieuwe Hafencity

met zicht op de scheepvaart en op de industrie aan de overkant. En maak je de sprong over de Elbe, dan kun je kiezen voor de groene oase van rust op het platteland of voor de drukte van de industrie en de daarbij behorende woonwijken.

Tot slot

We doken nog één keer de theorie in en luisterden naar een interessante lezing van een vertegenwoordiger van het Hamburgse havenbedrijf over de gevolgen van de klimaatverandering voor de stad en de havens. Al met al heeft het werkbezoek ons zicht verruimd op de mogelijke aanpak van diverse uitdagingen waarvoor ook wij als provincie staan. De vraag is in hoeverre we de aanpak van Hamburg op diverse terreinen kunnen en willen gebruiken in Zuid-Holland.

Jantien Fröling, Statenlid

"De pas versnellen" Impressie van de behandeling van de begroting voor 2009

Provinciale Staten hebben half november de begroting voor 2009 vastgesteld. Er ging een urenlang debat aan vooraf. Daarin ging het vooral over de te trage uitvoering van de afspraken uit het coalitieakkoord en over de vraag met welk percentage de opcenten op de Motorrijtuigenbelasting moeten worden verhoogd. Een korte impressie.

Zorgen om jeugdzorg

De ontwikkelingen in de jeugdzorg blijven zorgelijk: wachtlijsten lopen niet terug volgens afspraak; ondanks het sterk vergrote hulpaanbod groeit de vraag sterker. We hebben ons afgevraagd of de problemen met nog meer extra geld zijn op te lossen. Er zijn nog mogelijkheden in het terugdringen van de bureaucratie. We hebben de bereidheid uitgesproken om bij het verdelen van extra geld voorrang te geven aan de jeugdzorg.

Groenbeleid

In het coalitieakkoord staan concrete doelen over natuur- en recreatiebeleid. Zo moet in 2018 de zogenaamde Ecologische Hoofdstructuur (EHS) klaar zijn. Omdat ook hier de realisatie achterblijft bij de planning, willen we begin volgend jaar een concreet pakket van instrumenten en (eventueel) middelen dat versnelling moet gaan bewerkstelligen. In een motie hebben we Gedeputeerde Staten (GS) verder gevraagd om de mogelijkheid te onderzoeken dat agrariërs op hun eigen gronden bijdragen aan de realisatie van de doelen van de EHS. Tot slot hebben we

GS verzocht onderzoek te doen naar het gebruik van natuur- en recreatiegebieden en naar de vraag op welke manier belemmeringen in dat opzicht kunnen worden weggenomen.

Dekkingsplan

Het debat spitste zich toe op de vraag met welk percentage de opcenten op de Motorrijtuigenbelasting moeten stijgen. Coalitiepartij VVD vond de veronderstelde inflatie te hoog ingeschat en wilde een lager getal. Omdat wij geen behoefte hadden aan een tekort dat in later jaren, waarin naar verwachting de economische situatie zeker niet beter zal zijn, weer zou moeten worden ingelopen, hebben we het voorstel van GS gesteund. Voor onze fractie stond daarbij centraal dat we de bestedingsvoorstellen alleszins verantwoord vonden.

Uitleiding

We voerden het debat op een moment waarop het woord "onzekerheid" van toepassing was. Ik besloot onze bijdrage als volgt: "Wij allen hebben in dit leven te maken met onzekerheden. Als fractie willen wij ons in ons politiek handelen laten gezeggen door de Bijbel, de leidraad van onze God voor ons leven. Wij belijden dat deze leidraad zekerheid biedt. Zekerheid over dit leven, maar ook over het hiernamaals. Wij wensen een ieder toe vanuit dit perspectief te mogen leven en te handelen, onze naasten ten goede."

Servaas Stoop, fractievoorzitter

Column

Cultuur happen: nuttig en aangenaam

Wanneer u denkt dat het werk in de Provinciale Staten bestaat uit het doorworstelen van dikke pakken papier en uit lange vergaderingen, met maar weinig waardering van de bevolking, dan heeft u maar ten dele gelijk. Wanneer je de portefeuille cultuur hebt, zoals ik, dan staat daar heel wat tegenover: uitnodigingen voor musea, jeugdtheatervoorstellingen, muzikale en andere culturele uitvoeringen, een bezoek aan historische gebouwen, noem maar op. En meestal met uitgebreide uitleg. Genieten!

U weet wellicht dat 2008 het jaar van de landgoederen is. In dat kader hebben we al het nodige voorgeschoteld gekregen, maar één van de hoogtepunten was toch het bezoek aan Huys ten Donck. Een landgoed dat nu eens niet op de zandrug langs de kust is gelegen, maar in de buurt van Ridderkerk. Prachtig bewaard gebleven in rococostijl, maar ook een warm familiehuus.

Het bezoek was niet alleen bedoeld om van al het moois te genieten, maar vooral ook om met deskundigen te overleggen hoe we er als provincie, binnen onze beperkte mogelijkheden, aan kunnen bijdragen dat particuliere landgoederen voor het nageslacht bewaard blijven. Het zijn immers oases van rust in ons volle Zuid-Holland, en bovendien vaak een lust voor het oog. Onderhoud van de landgoederen kost echter schatten. Dat geld moet verdiend worden, maar dan liefst op een manier die de waarde van het landgoed niet aantast.

Het zal u niet verbazen dat wij aan het eind van de middag een paar voorstellen konden presenteren. Simpel gezegd houdt het onder meer in dat ruimtelijke regels moeten worden aangepast (de zogenoemde landgoedbiotoop), kennis moet worden verzameld en door de provincie ter beschikking van gemeenten moet worden gesteld. Van mij mag het nuttige met het aangename vaker op deze manier verenigd worden!

Willy de Zoete, Statenlid

Opening themajaar
'Leve het Landgoed'
bij ruïne Teijlingen

Provincie Nieuwe Stijl en de HGJB

Onder andere naar aanleiding van het rapport "Lodders" is de provincie Zuid-Holland zich gaan concentreren op hoofdtaken. Dit gebeurt onder de naam Provincie Nieuwe Stijl (afgekort tot PNS). Alle taken die direct met de burger te maken hebben worden overgedragen aan de gemeenten. De provincie biedt alleen nog tweedelijns ondersteuning, ofwel toerusting en kennisontwikkeling.

Dat klinkt goed. Gemeenten zitten immers het dichtst bij de mensen, weten het beste waar behoefte aan is. We kunnen hier dus achter staan. Wel een kanttekening: als fractie maken wij ons er zorgen over of al het werk dat nu door de provincie wordt gedaan, wel door de gemeenten wordt overgenomen. Met name de preventieve jeugdzorg die wordt uitgevoerd door de Hervormd-Gereformeerde Jeugdbond (HGJB) en door de provincie werd gesubsidieerd, heeft ons hart.

Lichtpuntjes

We hebben intensief met de HGJB overlegd over de nieuwe gang van zaken. Zij begrepen dat we voor hen geen uitzonderingspositie kunnen claimen, en dat we gemeenten niet kunnen verplichten een subsidierelatie met hen aan te gaan. We zagen twee lichtpuntjes:

1. De HGJB doet ook tweedelijns werk, dit werk blijft de provincie wel uitvoeren.
2. De provincie stort geld in een fonds met de

naam "Regionale Agenda Samenleving (RAS)", waaruit gemeenten kunnen putten voor het toekennen van subsidies op sociaal en cultureel gebied.

Lobbyen

We zetten als provincie dus in op het tweedelijns werk. Uit overleggen met de gedeputeerde bleek helaas dat zij dit werk wil laten uitvoeren door de provinciale ondersteuningsinstellingen. Herhaaldelijk hebben we gewezen op het belang van het preventief jeugdwerk. Onder andere met de volgende woorden: "Dit soort organisaties voorkomt zorgvragen. Dat is niet meetbaar, maar ongelofelijk waardevol." Het belang werd wel onderkend, maar de verantwoordelijkheid hiervoor werd (niet onterecht) bij de gemeenten gelegd. Hierna probeerden we een deel van de RAS-gelden te laten oormerken voor preventieve jeugdzorg. Dit leek te lukken. De gedeputeerde vertelde me echter later dat dit geld niet voor de jeugdorganisaties, maar voor preventief jeugdwerk in de Centra voor Jeugd en Gezin zou worden gebruikt. Dit paste volgens haar beter bij het provinciaal beleid.

Als kleine fractie kan je wel lobbyen, maar je krijgt niet altijd wat je wilt. Dat is democratie, daar moeten we tegen kunnen. Jammer is wel dat in de media soms de indruk wordt gewekt dat we ons best niet hebben gedaan. Daar kunnen we ook tegen, maar leuk is dat niet.

Willy de Zoete, Statenlid

ook voor het Groene Hart. Daarom hebben de drie provincies besloten om gezamenlijk de zogenaamde "Voorloper Groene Hart" op te stellen. Deze voorloper gaat dienen als bouwsteen voor de structuurvisies van de drie provincies. De voorloper is opgesteld onder leiding van een stuurgroep waarin de drie vakgedeputeerden landelijk gebied (waaronder onze CU/SGP-gedeputeerde Evertse) van de drie provincies zaten. Dit proces werd begeleid door een interprovinciale werkgroep uit de Statencommissies van de drie verschillende provincies. Ondergetekende zat namens Zuid-Holland in deze werkgroep. De discussies hadden plaats in een viertal vergaderingen die op hun beurt werden voorbereid in onze eigen provinciale Statencommissies.

Als karakteristieken voor het Groene Hart zijn benoemd:

- Een nationaal landschap met zichtbare kernkwaliteiten als onderdeel van een Groen-Blauwe Delta.
- Duurzaam waterbeheer.
- Een sterke landbouw.
- Mooie natuur met veel bio-diversiteit.
- Aantrekkelijk recreatief uitloopgebied voor de inwoners van de Randstad.
- Een goed woon- en leefklimaat.
- Een goed werk- en ondernemingsklimaat.

Hoe verder

Begin november heeft de interprovinciale Statenwerkgroep Groene Hart met de stuurgroep het laatste concept van de "Voorloper Groene Hart" besproken en nog een aantal opmerkingen over de tekst gemaakt. De betrokken colleges van Gedeputeerde Staten zullen binnenkort een besluit nemen over de "Voorloper Groene Hart". De Statenwerkgroep zal zich begin 2009 buigen over de behandeling in de Statencommissies van de afzonderlijke provincies en het verdere besluitvormingsproces. Zodra hierover meer bekend is, zullen we u informeren.

Henk van Dieren, Statenlid

Het Groene Hart in drie provincies

Structuurvisies Wet ruimtelijke ordening

Op 1 juli 2008 is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. Het gevolg van deze wet is dat het Rijk, de provincies en de gemeenten hun beleid opnieuw moeten formuleren en afstemmen. Eén van de uitgangspunten van de wet is: lokaal, wat lokaal kan en regionaal- of op rijksniveau wat op dat niveau moet.

Uitgave

ChristenUnie/SGP Statenfractie en de provinciale verenigingen van de ChristenUnie en de SGP in Zuid-Holland.

Verschijnt 3 à 4 keer per jaar in een oplage van 8000 exemplaren

Redactie

Andries van Dijk, Rudy Ligtenberg, Suzan Sierksma en Wim de Roos

Contactadres fractie:

sjm.sierksma@pzh.nl

Informatie of reageren

ChristenUnie-SGP Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
Telefoon 070-4417051
www.zuidholland.christenunie-sgp.nl

Vormgeving en productie

Drukkerij Holland bv, Alphen aan den Rijn

december 2008

Wat de provincie betreft: wanneer iets als een provinciaal belang is gedefinieerd, moeten ook de instrumenten worden benoemd die de provincie bereid is in te zetten om tot realisatie te komen. Dat vraagt een open houding. Het gaat om de vraag of iets van provinciaal belang is of aan de gemeente kan worden overgelaten. Alle drie de bestuurslagen moeten nu voor hun gebied een structuurvisie opstellen waarin de hernieuwde beleidskeuzes, beleidsvorming en beleidsuitvoering worden vastgelegd. In de structuurvisies moeten lagere overheden het beleid van de hogere overheid doorvertalen: de provincies het beleid van het Rijk en de gemeenten het beleid van (het Rijk en) de provincie.

Groene Hart: gezamenlijke opgave

Het nationale landschap "Het Groene Hart" ligt in drie provincies: Zuid-Holland, Noord-Holland en Utrecht. De nota Ruimte van het Rijk geeft aan dat de drie provincies gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor de nadere uitwerking van het daarin opgenomen beleid. Dus moeten de drie provincies voor één gezamenlijk gebied één beleid ontwikkelen. Indien de drie provincies ieder voor zich een provinciale structuurvisie zouden opstellen, ontstaat er immers aan het einde van het traject toch de noodzaak tot afstemming van de afzonderlijke keuzes, die vaak in een langdurig traject zijn gemaakt.

Voorloper Groene Hart

De provincies hebben daarom gekozen voor een gezamenlijke en eenduidige sturing. Het "Ontwikkelingsprogramma Groene Hart" was daarbij een eerste stap. Daarnaast is de provinciale structuurvisie een belangrijk document voor de ruimtelijke sturing voor de gehele provincie, dus

